

Cílem této diplomové práce je pojednání o relativních časech ve vedlejších větách obsahových v češtině a v němčině a následné srovnání dané problematiky v obou jazycích. V první kapitole se budu zabývat relativními časy v češtině. Problematika relativních časů v češtině je z velké části zpracována v odborné literatuře, ať již se jedná o časopisecké studie (např. J. Bauer, 1965; J. Panevová, 1971; J. V. Bečka, 1975) či o části rozsáhlejších prací (např. Skladba spisovné češtiny, Mluvnice češtiny 3). V první kapitole své práce proto často čerpám z odborné literatury a ověřuji v ní i své vlastní poznatky. Všechny teoretické závěry demonstruji na příkladech ze současné české beletrie. Druhá kapitola je věnována relativním časům v němčině. Na rozdíl od češtiny v němčině existují tři způsoby (principy) užití relativních časů ve větách obsahových: princip 1 a 2 pro indikativ a princip 3, ve kterém se užívá tzv. konjunktivu nepřímé řeči. Tyto principy se plně uplatňují pouze ve větách obsahových závislých na větě řídicí v minulém čase, proto se výklad týká ve většině případů těchto vět, i když to není explicitně uvedeno.